

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 80/15
V Lucemburku dne 9. července 2015

Rozsudek ve věci C-87/14
Komise v. Irsko

Komisi se nepodařilo prokázat nesplnění povinnosti Irska při provádění směrnice o pracovní době v případě nemocničních sekundárních lékařů

Směrnice o úpravě pracovní doby¹ stanoví, že každý pracovník musí mít nárok na minimální doby denního a týdenního odpočinku. Kromě toho nesmí průměrná délka pracovní doby pro každé období 7 dnů překročit včetně přesčasů 48 hodin. A konečně mohou členské státy stanovit referenční období pro používání těchto pravidel, pokud tato období nepřekročí 6 měsíců, anebo v případě objektivních nebo technických důvodů nebo důvodů týkajících se organizace práce 12 měsíců.

V Irsku uzavřely Irský svaz lékařů (Irish Medical Organisation), který zastupuje všechny lékaře působící na irském území, a správa zdravotních služeb (Health Service Executive), orgán veřejné správy zastupující zdravotnické orgány, kolektivní smlouvu a vypracovaly vzorovou pracovní smlouvu pro nemocniční sekundární lékaře (dále jen „NCHD“).

Komise se domnívala, že některá ustanovení kolektivní smlouvy a vzorové pracovní smlouvy jsou v rozporu s pravidly obsaženými ve směrnici, a to zejména ustanovení týkající se minimálních dob odpočinku a omezení týdenní pracovní doby. Komise, která se nespokojila s vysvětleními podanými irským státem, se rozhodla podat k Soudnímu dvoru žalobu pro nesplnění povinnosti.

V rozsudku z dnešního dne **Soudní dvůr zamítl žalobu Komise pro nedostatek důkazů.**

V odpověď na argument Komise, že je nesprávné, že některé hodiny vzdělávání NCHD nejsou pokládány za „pracovní dobu“ (toto vzdělávání je zajišťováno instituty nezávislými na zaměstnavateli buď přímo v jeho prostorech, nebo na jiných místech v délce trvání 2 h 30 min. až 17 h měsíčně), Soudní dvůr uvedl, že **Komise neprokázala, že během vzdělávání jsou NCHD k dispozici pro poskytování lékařské péče pacientům a že jsou povinni být fyzicky přítomni na místě určeném zaměstnavatelem a být mu k dispozici, aby mohli v případě potřeby okamžitě odvést odpovídající pracovní výkon.** Soudní dvůr kromě toho konstatoval, že vzorová pracovní smlouva nestanoví povinnost vzdělávání pro NCHD a nezavádí ani neukládá žádné zvláštní pracovní povinnosti v oblasti vzdělávání.

Komise dále tvrdila, že referenční období NCHD, jejichž pracovní smlouvy přesahují 12 měsíců, je podle kolektivní smlouvy prodlouženo z 6 na 12 měsíců, což je podle jejího názoru v rozporu s ustanoveními dané směrnice. Soudní dvůr se v tomto ohledu domníval, že Komisi se nepodařilo objasnit, proč nebyly splněny podmínky pro takové prodloužení, když Irsko poukázalo na existenci **objektivních důvodů nebo důvodů týkajících se organizace práce** ve smyslu směrnice (a sice, že musí být možné zapsat NCHD dostatečně flexibilním způsobem do plánu služby).

Nakonec Soudní dvůr zkoumal argument Komise, podle něhož vzorová pracovní smlouva neuvádí, že NCHD mají nárok na minimální denní a týdenní odpočinek upravený směrnicí ani na rovnocenný náhradní odpočinek, a dále že výslovně neomezuje celkovou délku týdenní pracovní

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby (Úř. věst. L 299, s. 9; Zvl. vyd. 05/02, s. 110).

doby. Soudní dvůr uvedl, že **se Komisi odkazem na některá izolovaná ustanovení vzorové pracovní smlouvy, jejíž přesný rozsah je navíc předmětem diskuze mezi účastníky řízení, nepodařilo prokázat existenci praxe odporující směrnici**. Soudní dvůr navíc uvedl, že nebylo zpochybněno, že právní rámec vyplývající z právní úpravy provádějící směrnici je jasný a v každém případě použitelný.

UPOZORNĚNÍ: Žaloba pro nesplnění povinnosti, směřující proti členskému státu, který nesplnil své povinnosti vyplývající z práva Unie, může být podána Komisí nebo jiným členským státem. Jestliže Soudní dvůr rozhodne, že došlo k nesplnění povinnosti, dotýčný členský stát je povinen vyhovět rozsudku v co nejkratší lhůtě.

Dojde-li Komise k názoru, že členský stát rozsudku nevyhověl, může podat novou žalobu s návrhem na uložení peněžitých sankcí. V případě, že Komisi nebyla sdělena opatření k provedení směrnice, však Soudní dvůr může na návrh Komise uložit sankce již ve stádiu prvního rozsudku.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499